

spottet dette Folk for dets No og for dets overdrevne Varsomhed; man har kaldt det „Dr. Sprensen“ og betegnet det med en Nathue, men naar det samme Fols Laalmodighed bliver sat paa en altfor staerkt Prøve, vil det vistnok ogsaa vise, at det har Seighed nok til at forsfatte den Modstand, som man vil kæmpe imod. Jeg tror, at Selvforselse er en god Gave, som det her vil vise sig ikke gives til et Barn, der vil misbruge den, men til en myndig Mand, der vil forstaa at bruge den paa den rette Maade, og som derfor vil vove og blive større og stærkere til at bruge denne Gave, for hvis Skyld det er blevet til et Folk. Det er min Overbevisning, jeg her har udtalt, og jeg er forpligtet til alene at stemme i Kraft af min Overbevisning, uden Hensyn til, hvad der forresten maatte friste mig fra den ene eller den anden Side. Følge den Ob, vi have aflagt paa Grundloven, ere vi forpligtede til at tale og stemme efter vor Overbevisning, og derfor kan jeg ikke stemme anderledes. En æret Taler mente, at vi skulde glemme det stærke Vaaben, som Finantslovens Regtelse er, til farefulde Tider, men der kan ogsaa gøres en anden Betragtning gjældende. Spørgsmaalet er, om det ikke kan udsætte os for Fare at standse paa den Vej henimod Selvforselse, ad hvilken vi i saa mange Tider ere gaaede, og det endog tidligere, end da vi fik den frie Forfatning. Den 28de Juli 1866 gjorde vi allerede et Tilbageskridt, og der er i den Anledning blevet udtalt en Bebrejdelse, en Anke imod enkelte ærede Medlemmer her i Salen. Jeg behøver ikke at fremstille mig her og at fortælle, at jeg, hvis jeg den Gang havde havt Plads her i Salen, vilde have stemt paa samme Maade. Jeg vilde have stemt Ja for den gjennemsete Grundlov, men jeg har flere Gange senere følt, at jeg, hvis jeg den Gang havde sagt Ja, bittert vilde have fortrudt det, og jeg kan derfor nu ikke Andet end stemme Nei, da jeg ellers tror, at vi atter vilde standse paa Veien henimod Folkets Selvforselse. Det er i det Hele taget ingen Skam at indrømme, at man tidligere har taget fejl; det er kun at indrømme, at man er bleven klogere, end man har været før. Naar jeg skal følge min Overbevisning, er jeg ikke i Stand til at stemme Andet end Nei til Finantsloven. Om det saa skulde være det sidste Ord, jeg kom til at udtale i denne Sal, kan jeg ikke sige Andet.

Dinesen: Et æret Medlem fra Veile Amt (Sporen Sjørgensen) har i Aften mindet mig om, at jeg ved Adresseforhandlingerne talte imod Regjeringen, men desuagtet stemte imod Adressen. Den samme Betragtning, som jeg gjorde gjældende ved Adressens Behandling, skal jeg henholde mig til i dette Dieblit, naar jeg udtaler, at jeg vil stemme for Finantslovens endelige Bedtægtelse. Jeg skal i Øvrigt fatte mig fort med Hensyn til

dette Spørgsmaal, og slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Lermansen) og tildels ogsaa til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (Schjørring) (Modsigelse). So, det er meget muligt at slutte sig til disse To, jeg kan gjøre det, fordi deres Betragtning overfor dette Spørgsmaal falder i alt væsentligt sammen. Den ærede sidste Taler sagde, at der var kommet Bitterhed ind i Ordskiftet i Aften, jeg har nu ikke kunnet opfatte det, som om der endnu har været noget Ordskifte, da alle de, der have talt, væsentligt have talt fra samme Side. Da den ærede Ordfører i Dag indledte denne Forhandling kom han flere Gange til at tale om Folkets store Flertal og om Flertallet i denne Sal osv. En af de Grunde, der ere de ledende for mig i dette Dieblit, er denne, at jeg ikke har stor Tillid til dette store Flertal; jeg har ikke stor Tillid til, at Flertallet, naar vi negte Finantsloven, selv er i Stand til at tage Styret i sin Haand, eller kan stille de Mand frem, som ere i Stand til at tage Styret. Jeg har saa meget mindre Tillid hertil, naar jeg ser, ad hvilken Vej de have kunnet skaffe sig dette Flertal — jeg sigter langt fra til alle Medlemmer af Flertallet — at de have set sig nødt til at holde gode Miner med de Kræfter, der udefra ogsaa ere komne ind i vort Fædreland, og det viser sig tydeligere med hver Dag, at man ogsaa skal have Understøttelse fra denne Side, for at man kan hævde og bevare det Flertal, man engang har vundet. Paa den anden Side har jeg ogsaa ved Adressens Behandling udtalt, hvorledes jeg betragter den nuværende Regjering. Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (Schjørring) udtalte et Ønske om, at den nuværende Regjering ikke vilde søge Finantsloven forandret i Landstinget og saae den sendt tilbage hertil. Jeg kunde af visse bestemte Grunde meget ønske, at Finantsloven kom her tilbage. Vi have her ved 3die Behandling negtet en Bevilling, som er af overordentlig Betydning for vort Forsvarsvæsens Udvikling, og en af Grundene til, at denne Bevilling er bleven negtet, er politiske Hensyn. Jeg beklager, at saadanne Grunde kunne være medbestemmende for Medlemmer ved deres Afstemning; thi Landet kan ikke forsvares med den Slags politiske Grunde, og vi skulle, hvordan Tilstanden end er, se bort fra saadanne Spørgsmaal i et saadant Dieblit og fremme vor Øvne til at kunne forsvare Fædrelandet, hvis de onde Tider skulde komme. Det er nu imidlertid slet, Bevillingen er negtet. Nu ved jeg meget vel, at Sandsynligheden for, at en saadan Bevilling skulde kunne gives fra dette Things Side, hvis Finantsloven kommer tilbage, vilde i en særdeles Grad vove, hvis der for en Del kom andre Mand til at bære den tilbage fra det andet Thing. Jeg kan ikke undlade at udtale, at jeg tror, at de Mand, der nu sidde i Hans